

Sygn. akt IV KK 453/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)
SSN Andrzej Stępka

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,
w sprawie **P. J.** uniewinnionego od popełnienia czynów określonych w art. 229 § 1 k.k., art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.,
I. J. uniewinnionej od popełnienia czynów określonych w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.,
K. Ć. uniewinnionego od popełnienia czynu określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k.,
B. K. uniewinnionego od popełnienia czynu określonego w art. 297 § 1 k.k.,
M. K. i D. N. uniewinnionych od popełnienia czynów określonych w art. 296a § 1 k.k.,
W. B. uniewinnionego od popełnienia czynu określonego w art. 228 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 11 stycznia 2021 r.,
kasacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 maja 2019 r., sygn. akt VII Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. akt IX K (...),

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej:

1) P. J. - w zakresie czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt. 2 (art. 229 § 1 kk), 4 (art. 296a § 2 kk w zw. z art. 296a § 1 kk), 6 (art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk),

2) I. J. w zakresie czynów opisanych w akcie oskarżenia w pkt. 7 (art. 18 § 3 kk w zw. z art. 229 § 1 kk), 8 (art. 18 § 3 kk w zw. z art. 296a § 2 kk w zw. z art. 296a § 1 kk),

3) K. Ć. w zakresie czynu opisanego w pkt. 10 aktu oskarżenia (art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk),

4) B. K. w zakresie czynu opisanego w pkt. 12 aktu oskarżenia (art. 297 § 1 kk),

5) W. B. w zakresie czynu opisanego w pkt. 17 aktu oskarżenia (art. 228 § 1 kk)

i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym,

II. oddala jako oczywiście bezzasadną kasację w części dotyczącej:

1) P. J. w zakresie czynu opisanego w pkt.: 1 aktu oskarżenia (art. 229 § 1 kk), 5 aktu oskarżenia (art. 296a § 2 kk w zw. z art. 296a § 1 kk),

2) M. K. w zakresie czynu opisanego w pkt. 13 aktu oskarżenia (art. 296a § 1 kk),

3) D. N. w zakresie czynu opisanego w pkt. 15 aktu oskarżenia (art. 296a § 1 kk),

obciążając w tej części kosztami postępowania kasacyjnego Skarb Państwa.

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. (Kancelaria Adwokacka w B.), obrońcy z wyboru P. J. - kwotę 576 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć) tytułem obrony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

P. J. został oskarżony o to, że:

1. w okresie od marca do kwietnia 2012 r. w S. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzielił J. K. zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę na stanowisku inspektora w Miejskim Zakładzie Zasobów Lokalowych Zakład Budżetowy w S., a tym samym będącemu funkcjonariuszem publicznym jako pracownik samorządu terytorialnego w ujęciu określonym w ustawie z 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych korzyść majątkową w łącznej kwocie co najmniej 7.000 zł, tj. o przestępstwo z art. 229 § 1 k.k.;
2. w dniu 23 marca 2012 r. w S. przy ul. (...), udzielił W. B., będącemu właścicielem Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „R.” z siedzibą w D., a jednocześnie zgodnie z ustawą z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane pełniącemu funkcję publiczną inspektora nadzoru inwestycji docieplenia budynków wielorodzinnych mieszkalnych w D. przy Al. (...), realizowanej na rzecz wspólnoty mieszkaniowej, w której imieniu zarządza jednostka organizacyjna wykonująca działalność gospodarczą - „M.” Sp. z o.o. z siedzibą w D., w związku z pełnieniem tej funkcji, korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 20.000 zł, tj. o przestępstwo z art. 229 § 1 k.k.;
3. w marcu 2012 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. Ć. i B. K., złożył G. S. i D. N. pełniącym funkcje kierownicze w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą, odpowiednio Prezesa i Wiceprezesa Zarządu Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...), obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w wysokości 90.000 zł w związku z pełnieniem przez nich funkcji publicznej w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na udzieleniu przez wskazaną powyżej spółkę zamówień na roboty remontowo-budowlane określonym podmiotom,

na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;

4. w dniu 21 maja 2012 r. w S. przy ul. (...), będąc właścicielem „Zakładu Remontowo Budowlanego J.” z siedzibą w S. udzielił D. N. pełniącemu funkcję kierowniczą Wiceprezesa Zarządu jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą - Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o., z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...), korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 5.000,00 zł, w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na przyznawaniu wskazanemu wyżej podmiotowi robót remontowych prowadzonych w budynku Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. (...) w S., na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;

5. w nieustalonym dniu od października 2010 r. do października 2011 r. w S. przy ul. (...), będąc właścicielem „Zakładu Remontowo Budowlanego J.” z siedzibą w S. udzielił M. K. pełniącemu funkcję kierowniczą w Zarządzie jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą - Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...), korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 20.000,00 zł, w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na przyznawaniu wskazanemu wyżej podmiotowi robót budowlano-remontowych na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;

6. w okresie od 16 stycznia do 27 sierpnia 2012 r. w S. przy ul. (...) i ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. Ó., w zamiarze, aby B. K. prezes zarządu „C.” Sp. z o.o. Sp. komandytowa w celu uzyskania dla firmy „C.” Sp. z o.o. Sp. komandytowa z siedzibą w S. transz kredytu na częściowe sfinansowanie realizacji inwestycji pod nazwą „C.” w S. postawionego do

dyspozycji wym. podmiotowi przez (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w S., zawarł nierzetelne umowy kupna lokali, które miały zostać w tym celu przedłożone w banku i w tym celu ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że wskazał osoby, z którymi wymieniony zawarł pozorne umowy sprzedaży, zaś osoby te dokonały na rachunek tej spółki wpłat wymaganej zaliczki, którą następnie po z góry umówionym rozwiązaniu umów sprzedaży nieruchomości przelali na rachunki spółki „C.”, firmy „Zakład Remontowo-Budowlany” P. J. bądź na rachunek osobisty P. J., przy czym umowy te stosownie do postanowień umowy kredytu inwestorskiego „C.” sprzedaż nr (...) stanowiły jeden z warunków postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy, tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k.;

I. J. została oskarżona o to, że:

7. w dniu 23 marca 2012 r. w S. przy ul. (...), działając w zamiarze, aby P.J. właściciel firmy „Zakład Remontowo- Budowlany” P.J. z siedzibą w S., udzielił W. B., będącemu właścicielem Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „R.” z siedzibą w D., a jednocześnie zgodnie z ustawą z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane pełniącemu funkcję publiczną inspektora nadzoru inwestycji docieplenia budynków wielorodzinnych mieszkalnych w D. przy Al. (...), realizowanej na rzecz wspólnoty mieszkaniowej, w której imieniu zarządza jednostka organizacyjna wykonująca działalność gospodarczą - „M.” Sp. z o.o. z siedzibą w D. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 20.000 zł, wypłaciła z rachunku bankowego powyższą kwotę, a następnie przekazała ją P. J.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.;

8. w dniu 21 maja 2012 r. w S. przy ul. (...), działając w zamiarze, aby P.J. właściciel „Zakładu Remontowo Budowlanego J.” z siedzibą w S. udzielił D. N. pełniącemu funkcję publiczną Wiceprezesa Zarządu jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą - Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym

wspólnikiem jest Gmina (...), korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 5.000,00 zł, w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na przyznawaniu wskazanemu wyżej podmiotowi robót remontowych prowadzonych w budynku Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. (...) w S., na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, wypłaciła z rachunku bankowego powyższą kwotę, którą następnie przekazała P. J., tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;

K. Ć. został oskarżony o to, że:

9. w marcu 2012 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. J. i B. K., złożył G. i S. i D. N. pełniącym funkcje kierownicze w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą, odpowiednio Prezesa i Wiceprezesa . Zarządu Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...), obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w wysokości 90.000 zł w związku z pełnieniem przez nich funkcji publicznej w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na udzieleniu przez wskazaną powyżej spółkę zamówień na roboty remontowo-budowlane określonym podmiotom, na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.

10. w okresie od 16 stycznia do 27 sierpnia 2012 r. w S. przy ul. (...) i ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. J., w zamiarze, aby B. K. prezes zarządu „C.” Sp. z o.o. Sp. komandytowa w celu uzyskania dla firmy „C.” Sp. z o.o. Sp. komandytowa z siedzibą w S. transz kredytu na częściowe sfinansowanie realizacji inwestycji pod nazwą „C.” w S. postawionego do dyspozycji wym. podmiotowi przez (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w S., zawarł nierzetelne umowy kupna lokali, które miały zostać w tym celu przedłożone w banku i w tym celu ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że wskazał osoby, z którymi wymieniony zawarł pozorne umowy sprzedaży, zaś

osoby te dokonały na rachunek tej spółki wpłat wymaganej zaliczki, którą następnie po z góry umówionym rozwiązaniu umów sprzedaży nieruchomości przelali na rachunki spółki „C.”, firmy Zakład Remontowo-Budowlany „J.” P.J. bądź na rachunek osobisty P. J., przy czym umowy te stosownie do postanowień umowy kredytu inwestorskiego „C.” sprzedaż nr (...) stanowiły jeden z warunków postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy, tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k.;

Bartosz Kseń został oskarżony o to, że:

11. w marcu 2012 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P.J. i K. Ć., złożył G. S. i D. N. pełniącym funkcje kierownicze w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą, odpowiednio Prezesa i Wiceprezesa Zarządu Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...), obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w wysokości 90.000 zł w związku z pełnieniem przez nich funkcji publicznej w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na udzieleniu przez wskazaną powyżej spółkę zamówień na roboty remontowo-budowlane określonym podmiotom, na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;

12. w okresie od 16 stycznia do 27 sierpnia 2012 r. w S. przy ul. (...) i ul. (...), działając w celu uzyskania dla firmy „C.” Sp. z o.o. Sp. komandytowa z siedzibą w S. transz kredytu na częściowe sfinansowanie realizacji inwestycji pod nazwą „C.” w S. postawionego do dyspozycji wym. podmiotowi przez (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w S., przedłożył nierzetelne umowy sprzedaży mieszkań, które zawarł z osobami uprzednio wyszukаныmi i wskazanymi przez P. J. i K. Ć., zaś osoby te po zawarciu pozornych umów dokonywały wpłat wymaganej zaliczki na rachunek tej spółki, którą następnie po zwrocie będącym następstwem z góry umówionego rozwiązania umów sprzedaży nieruchomości przelewano na rachunki spółki „C.”, rachunek firmowy Zakład

Remontowo-Budowlany „J.” P.J. z siedzibą w S., rachunek osobisty P. J., zaś umowy te stosownie do postanowień umowy kredytu inwestorskiego „C.” sprzedaż nr (...) stanowiły jeden z warunków postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy, tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.;

M.K. został oskarżony o to, że:

13. w nieustalonym dniu od października 2010 r. do października 2011 r. w S. przy ul. (...), pełniąc funkcję kierowniczą w Zarządzie jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą - Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...), przyjął od P. J. właściciela firmy „Zakład Remontowo - Budowlany J.” z siedzibą w S., korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 20.000,00 zł, w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na przyznawaniu wskazanemu wyżej podmiotowi robót budowlano-remontowych na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 1 k.k.;

D. N. został oskarżony o to, że:

14. w marcu 2012 r. w S. przy ul. (...), pełniąc funkcję kierowniczą Wiceprezesa Zarządu jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...) przyjął od P. J., K. Ć. i B. K. obietnicę korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 90.000 zł, w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na udzieleniu przez wskazaną powyżej spółkę zamówień na roboty remontowo-budowlane określonym podmiotom, na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 1 k.k.;

15. w dniu 21 maja 2012 r. w S. przy ul. (...), pełniąc funkcję kierowniczą Wiceprezesa Zarządu jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z

siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina S. przyjął od P. J. właściciela firmy „Zakład Remontowo- Budowlany J.” z siedzibą w S., korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 5.000,00 zł, w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na przyznawaniu wskazanemu wyżej podmiotowi robót remontowych prowadzonych w budynku Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. (...) w S., na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 1 k.k.

G. S. został oskarżony o to, że:

16. w marcu 2012 r. w S. przy ul. (...), pełniąc funkcję kierowniczą prezesa zarządu jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych - TBS Sp. z o.o. z siedzibą w S., której jedynym wspólnikiem jest Gmina (...) przyjął od P. J., K. Ć. i B. K. obietnicę korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 90.000 zł, w zamian za niedopuszczalną czynność preferencyjną polegającą na udzieleniu przez wskazaną powyżej spółkę zamówień na roboty remontowo-budowlane określonym podmiotom, na podstawie kryteriów innych niż gospodarcza wartość oferty, tj. o przestępstwo z art. 296a § 1 k.k.

W. B. został oskarżony o to, że:

17. w dniu 23 marca 2012 r. w S. przy ul. (...), będąc właścicielem Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „R.” z siedzibą w D., a jednocześnie zgodnie z ustawą z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane pełniąc funkcję publiczną inspektora nadzoru inwestycji docieplenia budynków wielorodzinnych mieszkalnych w D. przy Al. (...) i (...), realizowanej na rzecz wspólnoty mieszkaniowej, w której imieniu zarządza jednostka organizacyjna wykonująca działalność gospodarczą - „M.” Sp. z o.o. z siedzibą w D., w związku z pełnieniem tej funkcji publicznej, przyjął od P. J. korzyść

majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 20.000 zł, tj. o przestępstwo z art. 228 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem z 22 listopada 2018 r., sygn. akt IX K (...) orzekł następująco:

1. uniewinnił oskarżonego P. J. od popełnienia zarzucanych mu, a opisanych wyżej w pkt. I i II czynów, tj. przestępstw z art. 229 § 1 k.k.;
2. uniewinnił oskarżonego P. J. od popełnienia zarzucanych mu, a opisanych wyżej w pkt. III, IV i V czynów, tj. przestępstw z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;
3. uniewinnił oskarżonego P. J. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. VI czynu, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k.;
4. uniewinnił oskarżoną I. J. od popełnienia zarzucanego jej, a opisanego wyżej w pkt. VII czynu, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.;
5. uniewinnił oskarżoną I. J. od popełnienia zarzucanego jej, a opisanego wyżej w pkt. VIII czynu, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;
6. uniewinnił oskarżonego K.Ć. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. IX czynu, tj. przestępstwa z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;
7. uniewinnił oskarżonego K.Ć. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. X czynu, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k.;
8. uniewinnił oskarżonego B. K. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. XI czynu, tj. przestępstwa z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.;
9. uniewinnił oskarżonego B. K. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. XII czynu, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.;

10. uniewinnił oskarżonego M. K. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. XIII czynu, tj. przestępstwa z art. 296a § 1 k.k.;
11. uniewinnił oskarżonego D. N. od popełnienia zarzucanych mu, a opisanych wyżej w pkt. XIV i XV czynów, tj. przestępstw z art. 296a § 1 k.k.;
12. uniewinnił oskarżonego G. S. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. XVI czynu, tj. przestępstwa z art. 296a § 1 k.k.;
13. uniewinnił oskarżonego W. B. od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w pkt. XVII czynu, tj. przestępstwa z art. 228 § 1 k.k.;

Ponadto Sąd, na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych P. J., I. J., K.Ć., B. K., M. K., D. N., G. S. i W. B. odpowiednie kwoty tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru, a kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł Prokurator Okręgowy w K. zaskarżając go w części, tj. w pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 13 na niekorzyść P. J., I. J., M. K., K.Ć., B. K., D. N. i W. B.. Wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, ocenie wyjaśnień P. J. złożonych w toku postępowania przygotowawczego z 10 maja i 20 maja 2014 r. oraz okoliczności wynikających z dowodów przeprowadzonych w toku kontroli operacyjnej znajdujących się w aktach niejawnych (które zostały wyszczególnione w części niejawnej uzasadnienia apelacji), a przez to nieuwzględnienie w wydanym wyroku całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności świadczących o sprawstwie i winie P. J., I. J., M. K., W. B., D. N., K.Ć., B. K.;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegających na przyjęciu:

a) że P.J. nie wręczył w okresie od marca do kwietnia 2012 r. korzyści majątkowej w kwocie 7 000 zł J. K. - zatrudnionemu na podstawie umowy o

pracę na stanowisku inspektora w MZBM w S., a tym samym pełniącemu funkcję publiczną jako pracownik samorządu terytorialnego i w związku z pełnioną przez niego funkcją;

b) że P.J. nie wręczył w dniu 23 marca 2012 r. korzyści majątkowej W.B. pełniącemu funkcję publiczną inspektora nadzoru inwestycji docieplenia budynków w kwocie 20 000 zł, w związku z pełnioną przez niego funkcją;

c) że P.J. w dniu 21 marca 2012 r. nie udzielił korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 5 000 zł, względnie nie złożył obietnicy udzielenia korzyści majątkowej D. N. - pełniącemu funkcję wiceprezesa zarządu MZBM - TBS sp. z o.o., której jedynym wspólnikiem jest gmina Miasto S.;

d) że P.J. w nieustalonym dniu w okresie od października 2010 r. do października 2011 r. w S. nie udzielił korzyści majątkowej M. K. - pełniącemu funkcję kierowniczą w zarządzie MZBM – TBS w S. w której jedynym wspólnikiem jest miasto S.;

e) że P.J. w okresie od 16 stycznia do 27 sierpnia 2012 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Ć. w zamiarze, aby B. K. dopuścił się czynu zabronionego polegającego na uzyskaniu dla „C.” Sp. z o.o. Sp. komandytowa z siedzibą w S. transz kredytu na częściowe sfinansowanie realizacji inwestycji pod nazwą „C.” w S. postawionego do dyspozycji wym. podmiotowi przez (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w S., nie ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że wskazał osoby, z którymi wymieniony zawarł pozorne umowy sprzedaży;

f) że I. J. w dniu 23 marca 2012 r. działając w zamiarze, aby P.J. udzielił W. B. - osobie pełniącej funkcję publiczną inspektora nadzoru, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 20 000 zł, poprzez wypłacenie tej kwoty z rachunku bankowego i przekazania jej P. J. nie ułatwiła mu popełnienia tego występkę;

g) że I. J. w dniu 21 maja 2012 r. działając w zamiarze, aby P.J. udzielił D. N. - pełniący funkcję publiczną wiceprezesa zarządu MZBM - TB S. - której jedynym wspólnikiem jest gmina S., korzyści majątkowej w postaci pieniędzy

w kwocie, co najmniej 5 000 zł, którą wypłaciła z rachunku bankowego, a następnie przekazała w tym celu P. J., i tym samym nie ułatwiła mu popełnienia tego występku;

h) że K. Ć. w okresie od 16 stycznia do 27 sierpnia 2012 r., działając wspólnie i w porozumieniu z P. J. w zamiarze aby B. K. uzyskał dla spółki „C.” sp. z o.o. sp.k. transzę kredytu na finansowanie realizacji inwestycji, nie ułatwił mu jego popełnienie poprzez wskazanie osób, z którymi zawarł pozorne umowy sprzedaży, a które jako nierzetelne dokumenty zostały przedłożone w banku w celu uruchomienia tego kredytu;

i) że B. K. w okresie od 16 stycznia do 27 sierpnia 2012 w celu uzyskania transz kredytu na częściowe sfinansowanie realizacji inwestycji „C.” nie przedłożył w Banku (...) nierzetelnych umów sprzedaży mieszkań, które zawarł z osobami wskazanymi przez P. J. i K.Ć., w celu spełnienia wymogu Banku sprzedaży poziomemu 20% mieszkań inwestycji;

j) że M.K. w nieustalonym dniu od października 2010 r. do października 2011 r. w S. pełniąc funkcję kierowniczą w Zarządzie jednostki organizacyjnej MZBM, której jedynym wspólnikiem było miasto S. i w związku z tą funkcją, nie przyjął korzyści majątkowej w kwocie 20 000 zł od P. J.;

k) że D. N. w dniu 21 maja 2012 r. w S. pełniąc funkcję publiczną - wiceprezesa zarządu MZBM – TBS. sp. z o.o., której jedynym wspólnikiem jest gmina (...) i w związku z tą funkcją, nie przyjął korzyści majątkowej, względnie obietnicy jej udzielenia przez P. J.;

l) że W. B. w dniu 23 marca 2012 r. pełniąc funkcję publiczną - inspektora nadzoru inwestycji i w związku z tą funkcją nie przyjął korzyści majątkowej w kwocie 20 000 zł od P. J., a w konsekwencji rozstrzygnięciu o uniewinnieniu oskarżonych od popełnienia zarzuconych im i opisanych w pkt. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 17 komparycji wyroku, podczas gdy z dowodów przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu, w szczególności z wyjaśnień P. J. (k. 4807-4816, 4851-4856) oraz korelującymi z nimi okolicznościami wynikającymi z materiałów niejawnych (szczegółowo opisanymi w części

niejawnej uzasadnienia apelacji), analizy kryminalnej przepływów środków pieniężnych, zeznań pracowników banku (...) tj. P. P. i K. K., wynika wniosek przeciwny wskazujący na wyczerpanie przez oskarżonych znamion zarzuconych czynów.

Podnosząc powyższe zarzuty, w oparciu o treść art. 427 § 1 k.p.k. oraz 437 § 1 i 2 k.p.k. skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w S.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z 10 maja 2019 r., sygn. akt VII Ka (...) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok oraz zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych: P. J., I. J., B. K., M. K., D. N. i W. B. odpowiednie kwoty tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru oskarżonych przed Sądem II instancji. Kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.

Z kasacją od wyroku Sądu odwoławczego wystąpił Prokurator Okręgowy w K., zaskarżając to orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonych P. J., I. J., K.Ć., B. K., M. K., D. N. i W. B. Wyrokowi temu zarzucił:

1. rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa procesowego, a to przepisów art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., polegające na sporządzeniu uzasadnienia wyroku w sposób nieodpowiadający wymogom określonym w tych przepisach, poprzez nie wskazanie, jakie argumenty przemawiały za uznaniem zarzutów apelacji prokuratora za niezasadne, bez odniesienia się do okoliczności i dowodów wymienionych zarówno w zarzutach, jak i uzasadnieniu apelacji opisanych w części jawnej jak i niejawnej, z których wynikała błędna ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji, a przez to w istocie na braku merytorycznego, wyczerpującego i logicznego ustosunkowania się do zarzutów podniesionych w apelacji oskarżyciela publicznego i zaakceptowaniu przez Sąd odwoławczy błędnych ustaleń faktycznych w następstwie oparcia na wybiórczej ocenie wyjaśnień P. J. oraz okoliczności wynikających z materiałów niejawnych wymienionych w apelacji,

przeprowadzeniu powierzchownej i nierzetelnej kontroli odwoławczej, co w konsekwencji doprowadziło do utrzymania w mocy wyroku uniewinniającego oskarżonych od zarzucanych im czynów;

2. rażące naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., polegające na arbitralnym i bezkrytycznym zaakceptowaniu przez Sąd odwoławczy nieprawidłowej oceny dowodów, uwzględniającej jedynie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonych i pominięcia dowodów wskazujących na winę oskarżonych dokonanego przez Sąd I instancji, bez odniesienia się do wszystkich faktów i ujawnionych w toku postępowania przed Sądem I instancji dowodów, tj. okoliczności wynikających z materiałów niejawnych wymienionych w zarzutach apelacyjnych, bezzasadnym pominięciu wyjaśnień P. J. złożonych w dniu 12 i 20 maja 2014 r. (k. 4807-4816, 4851-4856), nieprzedstawieniu przekonywującej oceny przyczyny ich zmiany przez P. J. w toku postępowania jurysdykcyjnego, zdeprecjonowaniu zeznań funkcjonariuszy CBA przesłuchujących P. J. tj. A. A., A. S. (k. 7408v, k. 7438), którzy wskazywali na swobodę jego wypowiedzi i braku bezprawnego wpływu na treść tych wyjaśnień.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w K. w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja prokuratora została uznana za oczywiście bezzasadną w zakresie następujących czynów:

- a) zarzuconych oskarżonemu P. J. w pkt. 2 (z art. 229 § 1 k.k.) oraz w pkt. 5 (z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.) aktu oskarżenia;
 - b) zarzuconego M. K. w pkt. 13 (z art. 296a § 1 k.k.) aktu oskarżenia;
 - c) zarzuconego D. N. w pkt. 15 (z art. 296a § 1 k.k.) aktu oskarżenia.
- Pisemne uzasadnienie rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w tej części nie zostało sporządzone, a to z uwagi na treść art. 535 § 3 k.p.k.

W pozostałym zakresie kasacja prokuratora okazała się uzasadniona.

Przepis art. 433 § 2 k.p.k. nakazuje sądowi ad quem rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty apelacji. Z kolei przepis art. 457 § 3 k.p.k. obliguje, by w uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego znalazły się argumenty wskazujące na to, czym kierował się sąd wydając rozstrzygnięcie. To bowiem właśnie treść uzasadnienia zezwala na ocenę prawidłowości dokonanej kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wielokrotnie wskazywał, że zrealizowanie obowiązków wynikających z treści art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. wymaga nie tylko niepomijania żadnego zarzutu podniesionego w środku odwoławczym, lecz także rzetelnego ustosunkowania się do każdego z tych zarzutów oraz wykazania konkretnymi, znajdującymi oparcie w ujawnionych w sprawie okolicznościach, argumentami, dlaczego uznano poszczególne zarzuty zawarte we wniesionym środku odwoławczym za zasadne bądź też za bezzasadne. Do naruszenia tych przepisów może dojść nie tylko wtedy, gdy sąd drugiej instancji pomija w swoich rozważaniach zarzuty zawarte w apelacji, lecz również wtedy, gdy analizuje je w sposób odbiegający od standardów kontroli instancyjnej lub wręcz ogranicza się do ogólnikowego stwierdzenia, że zarzut jest zasadny lub że jest niezasadny (zob. m.in. następujące wyroki SN: z 8.05.2019 r., III KK 62/18; z 24.04.2018 r., V KK 384/17, OSNK 2018, nr 9, poz. 59; z 8.12.2016 r., II KK 244/16; z 5.03.2013 r., II KK 142/12; z 6.06.2006 r., V KK 413/05, OSNKW 2006, Nr 7-8, poz. 76). Analiza zaskarżonego kasacją wyroku dokonana w płaszczyźnie rozważań zawartych w pisemnych motywach tego orzeczenia, upoważnia do stwierdzenia, że w zakresie pozostałych czynów zarzuconych oskarżonym P. J., I. J., K. Ć., B. K. i W. B. – objętych nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, powyższe wymogi nie zostały spełnione w stopniu upoważniającym do utrzymania wyroku Sądu *meriti* w mocy.

Oceniając treść uzasadnienia Sądu odwoławczego podnieść należało, że argumentacja w nim zawarta sprowadzona została do ponawianych

stwierdzeń wskazujących na akceptację całości rozważań Sądu pierwszej instancji i dokonanych przez ten Sąd ustaleń faktycznych, z pominięciem pogłębionego odniesienia się do zarzutów apelacji prokuratora (zarówno w części jawnej jak i niejawnej) i rzetelnego wyjaśnienia, dlaczego taka ocena została podzielona. Przeprowadzona przez instancję odwoławczą ocena płaszczyzny zaskarżenia nie zawiera ustosunkowania się do konkretnych dowodów osobowych i rzeczowych i okoliczności wskazanych w apelacji, zwłaszcza w jej części niejawnej, zmierzających do zakwestionowania jako niewiarygodnych wyjaśnień oskarżonych, w tym zwłaszcza określonych depozycji oskarżonego P. J., stanowiących podstawę rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie.

Sąd odwoławczy podniósł, że zasadniczymi dowodami w sprawie były wyjaśnienia oskarżonych nieprzyznających się do popełnienia zarzucanych im czynów. Wskazał również, że materiał dowodowy, poza „chwilowym” pomówieniem współoskarżonych przez oskarżonego P. J. (wyjaśnienia z 12 i 20 maja 2014 r.), nie zawierał żadnych przekonujących dowodów, które mogłyby obalić wiarygodność wyjaśnień oskarżonych K.Ć., B. K., W. B. i I. J. W dalszej części rozważań Sąd odwoławczy uznał, że wyjaśnienia oskarżonego P. J., w których przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw, nie zawierały istotnych szczegółów dotyczących tych czynów, które pozwalałyby na uznanie tych wyjaśnień jako wiarygodnych. Z tego względu w ocenie Sądu Okręgowego, rozważania faktyczno - prawne Sądu pierwszej instancji zasługiwały na aprobatę.

Konstatacja ta została jednak sformułowana bez odniesienia się w sposób szczegółowy do dowodów utrwalonych w sposób niejawny, a przedstawionych w części niejawnej uzasadnienia apelacji. Zarzut tego środka zaskarżenia kwestionujący brak kompleksowej, odnoszącej się do całości dowodów zebranych w sprawie, w tym tych o charakterze niejawnym, analizy materiału dowodowego tej sprawy, został praktycznie pozostawiony bez odpowiedzi. Dlatego należało podzielić stanowisko kasacji, że wywód

Sądu odwoławczego mający świadczyć o trafności dokonanej przez Sąd pierwszej instancji oceny materiału dowodowego i poczynionych ustaleń, przy jednoczesnym pominięciu odniesienia się do okoliczności wynikających z materiałów niejawnych, których nie można pogodzić z relacjami oskarżonych, zwłaszcza oskarżonego P. J., nie może zostać zaakceptowany. Sąd odwoławczy nie wyjaśnił w należyтым stopniu rozdziwisku pomiędzy wyjaśnieniami oskarżonych a okolicznościami wynikającymi z treści utrwalonych rozmów, jak również innych przeprowadzonych w sprawie czynności o charakterze operacyjnym. Z tego względu stwierdzenie Sądu odwoławczego, jakoby poza „chwilowym” pomówieniem oskarżonego J. brak było w sprawie dowodów pozwalających na inną ocenę relacji pozostałych oskarżonych, niż dokonaną przez Sąd pierwszej instancji, budzi istotne wątpliwości co do poziomu rzetelności oceny wywiedzionej apelacji, w świetle całokształtu zgromadzonego w tym postępowaniu, różnorodnego materiału dowodowego.

Również zdeprecjonowanie depozycji oskarżonego P. J. z dnia 12 i 20 maja 2014 r., z uwagi na rzekomo zakłóconą swobodę składania wyjaśnień, przy jednoczesnym braku wykazania przekonujących dowodów wspierających tę tezę, świadczy o tym, że Sąd odwoławczy *de facto* uchylił się od rozważenia w sposób analityczny prawidłowości oceny dokonanej w tym zakresie przez Sąd pierwszej instancji. W kontekście wyjaśnień tego oskarżonego wskazać nadto należało, że pisemne motywy zaskarżonego wyroku nie zawierają ustosunkowania się do sformułowanego w apelacji zarzutu o niepoddaniu analizie diametralnej zmiany jego wyjaśnień i przeprowadzeniu oceny takiej zmiany postawy procesowej z pominięciem zasad doświadczenia życiowego oraz wskazań logiki.

Wskazane powyżej istotne uchybienia popełnione przez Sąd odwoławczy dotyczyły, w głównej mierze, braku rzetelnej kontroli odwoławczej zarzutów dotyczących przestępstw o charakterze korupcyjnym. Jednak analogicznych błędów Sąd odwoławczy nie ustrzegł się także w zakresie zarzutów

dotyczących popełnienia przez oskarżonych P. J., K.Ć. i B. K. czynów polegających na pomocnictwie i dokonaniu przestępstwa zakwalifikowanego z art. 297 § 1 k.k. W tym zakresie Sąd odwoławczy zaakceptował stanowisko Sądu pierwszej instancji wskazujące na to, że osoby, które zawarły umowy przedwstępne nabycia mieszkań, w rzeczywistości miały zamiar te mieszkania kupić, zaś odstąpienie od dokonania transakcji było uzasadnione zaistnieniem po ich stronie istotnych przyczyn życiowych. Zdaniem Sądu odwoławczego wszystkie umowy były prawidłowo zgłoszone i poprzedzone pożyczkami zarejestrowanymi w urzędzie skarbowym. Nie stwierdzono również okoliczności wskazujących na przymuszenie tych osób do odstąpienia od zawartych umów przedwstępnych. Uwzględnienie powyższych ustaleń, jak również faktu, że bank nie poniósł żadnych strat z tytułu zawarcia tych umów i nie zakwestionował ich treści, doprowadziło Sąd odwoławczy do przekonania o trafności ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji, które w konsekwencji doprowadziły do uwolnienia oskarżonych od ciężących na nich zarzutach. Sąd *ad quem* zaakceptował także wnioskowanie, że zachowanie osób zawierających umowy przedwstępne bez dysponowania wystarczającymi środkami finansowymi, a następnie odstępujących od tych umów, w stosunkowo nieodległym czasie od ich zawarcia, powinno być ocenione jedynie w kategorii zachowań pochopnych czy nieodpowiedzialnych. Podzielenie tych ocen Sądu pierwszej instancji bez zastrzeżeń, ponownie świadczy o nie odniesieniu się w sposób rzetelny do obszernie uzasadnionych zarzutów apelacyjnych, zmierzających do wykazania, jaki był rzeczywisty cel zawarcia umów przedwstępnych, kto decydował o ich rozwiązaniu, oraz jaka była obiektywna wola osób – znajomych oskarżonych – zawierających te umowy. Zdaniem Sądu Najwyższego, w niniejszej sprawie Sąd odwoławczy nie dostrzegł właściwego kontekstu i przyczyn, dla których zawarte zostały te umowy i nie wyjaśnił w sposób przekonujący powodów zaakceptowania rozumowania Sądu pierwszej instancji, jakoby jedynym wytłumaczeniem

przyczyn, dla których osoby te nie weryfikowały swych zdolności kredytowych oraz korzystały z „nietypowych” pożyczek udzielanych przez K.Ć. i P. J. – deweloperów ukierunkowanych na osiągnięcie zysku z wybudowanych mieszkań, a nie na prowadzenie działalności polegającej na udzielaniu pożyczek, była wyłącznie niefrasobliwość drugiej strony „transakcji”. Sąd odwoławczy nie rozważył zachowań tych osób w płaszczyźnie innych, niebudzących wątpliwości ustaleń poczynionych w sprawie, z których wynikało, że jednym z wymogów uzyskania kredytu na budowę domu było spełnienie warunku zawarcia określonego poziomu umów przedwstępnych. Akceptując rozważania Sądu pierwszej instancji, Sąd odwoławczy pominął relacje oskarżonego P. J. wskazujące na pozorność umów zawieranych z rzekomymi nabywcami mieszkań, które następnie były przedłożone w banku w celu uzyskania instrumentu finansowego – kredytu na budowę domu.

Sąd odwoławczy nie rozważył także dowodów wskazanych w części niejawnej uzasadnienia apelacji, wspierających jej argumentację w zakresie pozorności zawieranych umów, nieoddających rzeczywistych założeń przeprowadzanej operacji gospodarczej i świadomości współoskarżonych co do prawdziwego charakteru i powodów ich zawierania.

Sąd odwoławczy powołując jako argument uzasadniający akceptację ocen Sądu pierwszej instancji, brak poniesienia szkody przez bank, nie dostrzegł, że przestępstwo określone w art. 297 § 1 k.k. ma charakter formalny i kryminalizuje działania związane z nadużyciem zaufania co do prawdziwości przedkładanych dokumentów dla uzyskania instrumentu finansowego. Dla jego przypisania nie jest więc wymagane zaistnienie szkody.

Rozważania Sądu Najwyższego w zakresie wskazującym na brak właściwej kontroli odwoławczej zarzutów apelacyjnych odnoszących się do dowodów o charakterze niejawnym zostaną przedstawione w części niejawnej uzasadnienia wyroku.

Analiza całokształtu pisemnych motywów zaskarżonego kasacją wyroku potwierdza wnioskowanie zawarte w kasacji, że zarzuty apelacji, zawarte w obu jej częściach, zostały rozważone w sposób powierzchowny, ogólnikowy, z naruszeniem art. 457 § 3 k.p.k., co w konsekwencji wskazuje na naruszenie reguł rzetelnej kontroli odwoławczej, której ramy wyznacza art. 433 § 2 k.p.k.

Upoważniało to Sąd Najwyższy do uznania, że w niniejszej sprawie, w zakresie określonym w części dyspozytywnej wyroku, Sąd odwoławczy dopuścił się rażącej obrazy treści art. 433 § 2 k.p.k., polegającej na dowolnym i przedwczesnym zaaprobowaniu rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji, uwalniającego oskarżonych od popełnienia zarzuconych im czynów, z pominięciem rzetelnej weryfikacji zarzutów apelacji wskazanych w części jawnej i niejawnej tego środka zaskarżenia. Kontrola odwoławcza przeprowadzona z pominięciem odwołania się do całości materiału dowodowego, w tym w szczególności części o niejawnym charakterze, na który usilnie wskazywano w apelacji, w praktyce ograniczyła się wyłącznie do formalnego zaakceptowania stanowiska zajętego przez Sąd pierwszej instancji.

Wskazane wyżej uchybienia miały charakter rażący i w sposób istotny mogły wpłynąć na treść orzeczenia. Wobec tego orzeczenie Sądu odwoławczego należało uchylić w zakreślonym zakresie i sprawę w tej części przekazać temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Ponownie procedując w przedmiocie apelacji prokuratora – w zakresie ograniczonym treścią wyroku Sądu Najwyższego – Sąd odwoławczy dokona pogłębionej, rzetelnej i uwzględniającej wymogi wskazane w treści art. 433 § 2 k.k., kontroli odwoławczej tego środka odwoławczego, z odwołaniem się do całokształtu dowodów zgromadzonych w tej sprawie, które zostaną poddane wzajemnej konfrontacji, zaś w uzasadnieniu orzeczenia przedstawiona zostanie przekonująca argumentacja świadcząca o spełnieniu procesowych wymogów kontroli odwoławczej.

O kosztach obrony udzielonej z wyboru dla oskarżonego P. J. orzeczono z uwzględnieniem treści przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015, poz. 1800), ilości rozpraw kasacyjnych oraz poziomu skuteczności obrony.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.